

111.

A IV

MINISTERIE
VAN
BUITENLANDSCHE ZAKEN.

's GRAVENHAGE, den

29^e Januari 1897.

Exh. 1 Februari

1^{ste} AFDEELING

No. 1099/40.

Bijlagen.

Men wordt verzocht bij de aanhaling van
dezen brief dagteekening, nummer en
afdeeling nauwkeurig te vermelden.

HoogWelgeboren Heer,

Kaar aanleiding Mier missive van
12 dezer, n^o 13, betreffende een voorstel der
Britsche Regeering tot eenegewijzigderling
van art: XVI van het ontworpen uitleverings-
verdrag, heb ik de eer W^{el}geb. het volgende
als het gevoelen der Nederlandsche Regeering
mede te deelen.

Wat de eerste opmerking betreft als
houden de woorden: „expenses of embarkation”
tot dubbelzinnigheid aanleiding kunnen geven,
wil het ons voorkomen, dat die opmerking wel
wat gezocht is. Daar intusschen ten aanzien
van dit punt het voorgeselde art: 16 duide-
lijk is, meenen wij ons tegen het weglaten
der bedoelde uitdrukking niet te moeten verzetten.

Mer herwaar meenen wij te moeten maken
tegen het voorstel om de woorden: „as well as
those resulting from the conveyance or return
of convict witnesses” te doen vervallen.

Hierengevolge landen de kosten veroorzaakt

den Heere Baron van Gallstein van Oldenaller,
Britengewoon Gesant en Gevolmachtigd Minister
van H. M. de Koningin der Nederlanden,
te Landen

door

door het hooren van getuigen komen ten laste van den staat, welke een dergelyk verhoor heeft verrocht.

In de Britsche nota wordt opgemerkt dat zulks geheel in overeenstemming zoude zijn met de wijze waarop deze materie gewoonlyk is geregeld.

Wij meenen zulks te mogen tegenspreken op grond van de desbetreffende bepalingen voorkomende in de door Nederland met de overige Europeesche Staten gesloten uitleveringsverdragen, waarbij steeds over en weer afstand is gedaan van alle aanvrage om terugvordering van kosten voortvloeiende uit de ten uitvoerlegging van rogatoire commissiën.

De ware grond zal dan ook wel alleen moet worden gezocht in de omstandigheid dat in Engeland geene rogatoire commissiën worden afgegeven.

Noch het feit dat de Nederlandische Regering niet in de gelegenheid kan worden gesteld om in het belang eener in Engeland aanhangige strafzaak hier te lande getuigen te doen hooren, mag dunkt ons voor Engeland geen ernstig motief zijn om in dit opzicht ook ons niet belangeloos ter wille te zijn.

Opmerking verdient het dat de Engelsche Regering in 1874, bij het sluiten van het tegenwoordig uitleveringsverdrag, blykbaar van eene andere opinie was, daar krachtens art: 14 van dat tractaat, Engeland ook afstand heeft gedaan van het terugvorderen van kosten, veroorzaakt door het hooren van getuigen, naar aanleiding van art: 12.

Het

Het komt ons voor dat het voor ons onthil-
lyk zoude zijn, wanneer op die regeling werd
terug gekomen en wij zouden daarom in over-
weging willen geven het behoud der bedoelde
woorden, althans van een soortgelijke uitdrukking.

De toevoeging aan het slot van het eerste lid
van art: 16 komt ons vrij wel overbodig voor.

Wanneer wederkeerig afstand is gedaan
van de in het artikel bedoelde kosten, spreekt
het wel van zelf dat die kosten zullen moeten
worden gedragen door den Staat binnen wiens
territoire zij zijn gemaakt.

Blijft de Britsche Regering intusschen op die
toevoeging aandringen, dan bestaat daartegen
bij ons geen overwegend herwaar.

Ik verzoek W.W.Geb. een en ander ter kennis
der Britsche Regering te willen brengen en
haar tevens te herinneren aan ons verzoek
om een zestal exemplaren van het ontwerp-
tractaat, zooals het nu de aan te brengen wij-
zigingen zal liden, ter onzer beschikking te
stellen.

W.W.Geb. gelieve de vernieuwde verzekering
mijner hoogachting aan te nemen.

Moell